

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

HLAS

مسألة

الجماعة الدينية الإسلامية في جمهورية تشيكوسلوفاكيا

MOSLIMSKÉ NÁBOŽENSKÉ OBCE PRO ČESKOSLOVENSKO

• Ročník 2
• Číslo 5-6

Rabiul euvel 1357 Květen 1938

Zeitung der Moslemischen Religionsgemeinde für die CSR.
Organe de la Communauté religieuse musulmane de la République Tchecoslovaque.

Redakce a administrace
Rédaction: Praha XIX., třída krále Alexandra 20.

Mustafa A. Mulalič, poslanec bělehradske skupštiny:

Islam a civilisace.

Co je Islam? Náboženství. Ale náboženství — věda, náboženství — filosofie, nikoli však náboženství — církevní organizace. Jako náboženství jest Islam bezprostřední. Jest úplně v službě pokroku. Nic v něm nejasného. Jest jasný jako den. Bez zázraků, svatých obrazů, relikvií a symbolů. Neokrašluje svůj rítus výtvořím lidského umění (což neznamená, že jest proti umění), není v něm divadelnosti, není v něm herecké pathetičnosti v projevech skroušenosti před Bohem. Pojetím Boha se nejvíce blíží vědě. Nedefinuje ho ani časově ani prostorově ani morfologicky. Promítá ho všude do Jeho velkolepého díla.

Islam se nezakládá na fantazii, jak dovozují nezavěšené z malebného líčení Mohamedova ráje. Jeho zásady spočívají na čisté logice. Celé toto náboženství, jak praví Essad Bej, je přehledné a jasné jako účetnictví velké, dobře zařízené a solidně fundované likvidní banky. Jako shrnul a dokonale vyřešil metafysicko-náboženské problémy, Islam stejně shrnul i všechny reální otázky pozemského života. Koran, hlavní zákoník víry, obsahuje a sjednocuje v sobě náboženství s právem.

Islam neohrozil evropské kultury. Islam jako myšlenka stal se nebezpečný jen starým náboženským omylům. Protože v době tureckých výbojů byla Evropa podrobena nadmoci křesťanské theokracie, není divu, že se projevila duchovní svěžest Islamu, která se stala nebezpečím pro všechny staré a zastaralé duchovní řády, a že v této panice Petr Amienský musil zavolat na pomoc celý křesťanský svět, aby povstal proti „černému d’-

blu a pohanu“. Na toto volání Evropa se po prvé jaksí sjednotila. Z rozhořčeného boje dvou silných náboženství, jednoho s mocnou církevní hierarchií zastaralou v doktrínách nedostupných obyčejnému člověku, a druhého, které přináší nového ducha jednoduché a bezprostřední víry bez hierarchie, bez doktrin, bez Svaté Trojice, bez skepticismu a krom toho slibuje odměny, po nichž touží nejobyčejnější i nejdokonalejší člověk, z tohoto boje vyšel Barbarossa a Martel jako záchránci civilisace a Islam posunul své hranice k Západu až do Veliké Kladuše.

Kdyby odpor proti Islamu byl býval menší, kdyby se nebyla celá Evropa zvedla ke křižácké vojně a kdyby vystoupení Turků jako nositelů islamské kultury nebylo bývalo barbarické (kdyby barbarství nebylo bývalo vroeno jejich rase), byla by islamisace Evropy širší a pronikavější. Tím by se byl Islam stal mnohem účinnějším faktorem v budování evropské kultury. Na jeho základech dnešní sociální řád Evropy byl by jistě mnohem přijatelnější, neboť podle svých sociálních zásad jest Islam pro mnohem snesitelnější a přirozenější sociální soustavu lidstva, a to by byly nejlepší předpoklady pro ještě vyšší kulturnější řád a život společnosti až do nejzažší jemnosti civilisace.

Lze-li vůbec mluvit o pozitivní úloze náboženství v budování civilisace, Islamu by se mělo dostatí nejpřednějšího místa. Islam by nikdo neměl posuzovatí podle jeho dnešních, duchovně a hmotně degenerovaných

přivrženců. Islam nutno posuzovati podle jeho pramenů a podle jeho účinnosti v době, kdy byl v rozpuku a v rozkvětu.

Evropa praví: Křesťanství položilo základy k evropské kultuře a civilizaci, neboť soudí podle skvělých procesí, podle bohatství Vatikánu a církevní hierarchie, ale to, co je nejzákladnější pro kulturu, musilo se získati zcela jinou cestou, nikoli cestou křesťansko-náboženskou. Mír a láska k bližnímu, tento nej přednější ideál křesťanství, zrcadlí se v lesku milionů bajonetů ozbrojené kulturní Evropy. Než dejme tomu, že opravdu křesťanství položilo základy k soudobé civilizaci, ale ani Islamu nemůžeme upřítí rovnoměrné uznání, neboť můžeme nalézt křesťanů a křesťanských národů, kteří dodnes žijí pod úrovní průměrné civilizovanosti, právě folik jako moslimů. Kolik potkáme křesťanů, kteří ani dnes, po 1938 letech, nemají jasného pojetí o Svaté Trojici, nemluvě ani o tom, že by správně chápali vyšší poslání křesťanství pro civilizaci?

Chceme-li vysloviti soud o Islamu a o jeho historické úloze civilisační, musíme se především seznámiti s jeho základními principy a s Mohamedem jako zakladatelem tohoto velkého kosmického a monotheistického náboženství, abychom zjistili, zdali se tyto principy střetaly nebo rozcházely se zásadami vzdělanosti, na nichž se zakládá civilizace. Islam se svými zásadními myšlenkami neodchyluje od vědy. To, co je v Islamu metafyzicky jasné, jest také nepochybné. Jediný Bůh, stvořitel veškerenstva, ale Bůh, kterého uznává i věda podle jeho atributů. Bůh, který je mimo čas a prostor, věčný a všudypřítomný, bez hádankovitých symbolů, nejdokonalejší synonym Přírody. Vše, co vidíme, jest Jeho dílo, které se věčně tvoří. Pojem, který se shoduje s naukou Newtonovou i Darwinovou. Jako by Aristoteles a Descartes byli na Islamu založili svou filosofii. Takový pojem Boha přináší lidské duši úplný klid.

Takový pojem nesymbolického Boha, jehož svrchovaná moc není rozdělena na jiné božské osoby (křesťanská Trojice), vychovával islamskou společnost v úplné demokracii, v nejdokonalejší sociální rovnosti. „Láska k bližnímu“ nebyla s to, aby zjedнала takovou rovnost, jakou se zdařilo zjednatí Islamu s jeho zásadou, že všichni jsou si rovni před Božstvem a před Jeho zákony přírody. Rovnost lidí podle přirozenosti se přenáší i na rovnost před zákony společenskými. Každý projev nerovnosti Islamu potíral třemi předpisy: prací, vzděláním a udílením almužny. To jsou podmínky sociální a tím i kulturní rovnosti. To vylučuje každou plutokracii i hmotnou aristokracii. Sám ritus Islamu jest cvičení lidské povahy v osvobozování od sobeckých tužeb po společenské povýšení a podrobování jiných. Nejrozumnější, který se volí, vede pobožnost (modlitbu) a ostatní, kteří stojí v řadách za ním, nemají vyhrazených ani čestných míst podle svého společenského postavení. Stavějí se do řad za imámem (který vede pobožnost), tak jak přicházejí. Vladař a nosič stojí vedle sebe. Tato zásada rovnosti jest uplatněna také ve vládě a správě státní. Není „pomazaných“, není „urozených“. Nadaní, stateční a poctiví zaujímají svá místa podle zásluhy. Osobní hodnota nese s sebou příslušnou čest a postavení v státní službě bez ohledu na společenskou kvalitu podle rodu a bohatství. Tak z nejširších národních vrstev, ba dokonce i z řad otroků, pocházeli pašové a vezírové. To vše jsou podstatné předpoklady, aby se náboženství stalo duchovním základem pro výstavbu civilizace. Křesťanství bylo veliké, když se skrývalo v římských katakombách. Tehdy, svými snahami rozmetati pobloudilou civilizaci Říma, bylo opravdu obrodné. Svými zdravými názory o metafyzických otázkách Islam byl vždy a jest i dnes činitel obrození. Potřebuje však pravých apoštolů. (Úryvek z knihy „Orient na západu“.)

Prozatímní jednací řád důvěrníků.

Číslo jednací 358/38.

Moslimská náboženská obec hanafitského ritu pro Československou republiku s ústředním sídlem v Praze (El Ittihad el Islami), jako vrcholná moslimská organizace a nejvyšší moslimský církevní úřad, státem uznávaný, všech přivrženců Islamu, žijících a zdržujících se na území Československé republiky dává si tímto právo zřizovati kdekoliv a kdykoliv se toho potřeba ukáže, úřady důvěrníků zemských, okresních a místních.

Úřady zemských důvěrníků.

Správa úřadu.

§ 1. V čele zem. dův. úřadu stojí důvěrník a jeho dva poradci. Tito volí se na schůzi členů dotyčné země, za eventuální účasti delegátů úřadů okresních z této země, na dobu jednoho roku. Této schůzi, která se zabývá vol-

bou důvěrníka a jeho poradců musí býti přítomen delegát ústředí NOM. Také i ústředí schvaluje volbu a v případě, že by zvolení ústředí nevyhovovali, jest nutno provésti volbu novou.

§ 2. Práva důvěrníka a jeho poradců.

Důvěrník řídí spolu s oběma poradci celou agendu přikázaného mu obvodu a eventuálně i dozírá na správu úřadů důvěrníků okresních a místních. Řídí a jest povinen zachovávatí přesně příkazy, dané mu ústředím. Dozírání na zachovávatí náboženských předpisů a eventuálně i se souhlasem ústředí ustanovuje osobu, která by vykonávala všechny náboženské úkony a starala se o náboženskou výchovu dětí. Dozírání na to, aby všichni členové a příslušníci NOM řádně plnili své závazky vůči ústředí, to jest dozírá nad

placením členských příspěvků a církevních daní. Spolu s oběma poradci rozsuzuje spravedlivě a islamsky spory, vzniklé mezi jednotlivými členy a příslušníky NOM. O každém svém jednání a konání jest nucen sepsati protokol, který v opisu neprodleně zašle ústředí.

§ 3. Kompetence.

Úřad důvěrníka jest úřadem čistě interním. Důvěrník ani jeho poradci nemají práva navenek vystupovati jako osoby úřední a nemají práva podnikati jakékoliv intervence u úřadů aneb osob druhého vyznání bez souhlasu ústředí.

§ 4. Povinnosti důvěrníka a obou poradců.

Důvěrník anebo jeho poradci jsou povinni vésti přesný a řádný seznam členstva v jejich obvodu se nalézajícího, jakož i seznam všech příslušníků, žijících v tomto obvodu. Musí vésti přesnou evidenci zaplacených i dlužných příspěvků a církevních daní. Jejich funkce jsou nehonorované a mají nárok pouze na zaplacení svých hotových výloh s výhradou schválení ústředí. Veškeré jimi přijaté peníze musí neprodleně zaslati ústředí a to buď na šekový účet NOM u Poštovní spořitelny v Praze aneb České banky Union v Praze a jejich filiálek. Pokladní hotovost úřadu důvěrníka nesmí činiti více jak Kč 50.—. Jsou povinni vésti řádně pokladní knihu s měsíční uzávěrkou, kterou mají sdělit ústředí. Korespondenci podpisuje důvěrník a jeden z poradců podpisem společným, který připojí k razítku svého úřadu.

Maulana Muhamed Ali (Lahore):

Islamská mravouka, její praktická stránka a její cíl.

Jest potřebí všimnouti si v Islamu jedné velmi příznačné stránky, a to praktické stránky moslimského bratrství. Každé náboženství světa hlásalo lidumilnost a udílení almužny, ale teprve v Islamu stala se lidumilnost a almužnictví povinností a závazkem pro ty, kdo přijímají moslimskou víru. Zde je bratrství, do něhož bohatý nemůže vstoupiti, dokud neprojeví ochoty poskytnouti část svého majetku ve prospěch chudších členů tohoto bratrstva. Není pochybností o tom, že bohatý zde nenaráží na nepřeklenutelnou nesnáz ideální zkoušky, v níž má velbloud projíti uchem jehly, ale jest podroben praktické zkoušce, která nejen že ho staví na stejnou úroveň s jeho nejchudším bratrem, nýbrž i od něho požaduje, aby platil daň — daň vybíranou od bohatých ve prospěch chudých.

Každý, kdo vlastní majetek nad určitou hranici, jest žádán dáti stranou stanovenou částku. Tato částka má se vybíratí moslimským státem nebo imamem a osoby, jimž se má věnovati, jsou uvedeny v tomto verši Koranu (IX. súra, 60): „Almužny jsou určeny pouze pro chudé a nuzné: pro ty, kdož

sbírají je, pro ty, jejichž srdce jsou spjata ve víře, pro výkupné otroků, pro dlužníky, pro ty, kdo jsou na stezce Boží, a pro pocestné.“

Slova „stezka Boží“ zahrnují všechny lidumilné účely. Kromě příspěvků, jejichž placení bylo takto učiněno povinným a stejně závazným jako konání modliteb, všeobecná lidumilnost se naléhavě ukládá v celém Koranu. Osvobozovati otroky a sytiti chudé jsou příkazy, stále a stále doporučované jako skutky nejvyšší ctnosti. Na příklad praví Koran (Súra XC, 12—14): „A co ti poví, co jest vzestup po svahu? Toť výkup zajatců nebo dávání jídla v době hladu širotkovi, blízkému příbuznému nebo chud'asovi v práchu upírcímu“.

Můžeme shrnouti cíl islamské mravouky takto:

Koran nebyl určen jedinému národu ani jedinému věku; cíl jeho mravouky jest tak rozsáhlý jako lidstvo samo. Je to kniha, jež podává mravní vedení všem lidem ve všech životních poměrech, nevědomému divochovi stejně jako moudrému filosofovi, člověku praktického zájmu jako poustevníkovi, bohatému jako chudému. Předkládajíc různá pravidla života, vybízí jednotlivce, aby se drželi nejlepších pravidel, jichž může použítí v poměrech, v nichž žije. Obsahuje-li na jedné straně návod, který jest určen k tomu, aby povznesl lidi na nejnižším stupni civilisace a učil je nedokonalým společenským způsobům, poskytuje též pravidla chování lidem na nejvyšším stupni mravního a duchovního pokroku.

Vysoce ideální mravní naučení jsou nepochybně nutná k lidskému pokroku, ale jen ti, kdo si dovedou představití tyto ideály, budou schopni čerpati z nich všechno dobrodiní. Ale k této třídě nenáleží široké vrstvy v žádném národě ani státě, i když jest sebe vyšší jeho civilisační úroveň. Proto Koran obsahuje pravidla pro všechny stupně, jimiž člověk musí projíti na cestě ze stavu divocha až do stavu vysoce duchovního člověka. Tato pravidla zahrnují všechna odvětví lidské činnosti a vyžadují rozvoje všech lidských schopností. Islam vymáhá rozvíti každé vlastnosti, jež byla dána člověku, a stanoví jen jediné omezení, totiž že se má uplatnit při vhodné příležitosti. Žádá, aby člověk projevoval mírnost stejně jako srdnatost, ale obojí jen tam, kde je to vhodné. Učí odpouštětí, ale zároveň žádá, aby trest přiměřený zločinu byl vykonán, když povaha přestupku vymáhá potrestání. Praví: „Odpouštěj, vidíš-li, že odpuštění by vedlo k něčemu dobrému“.

Na druhé straně učí člověka vyvinovati vysokou morální sílu ve svrchované nepřívětivých poměrech, uchovati si poctivost i tehdy, když je pravděpodobné, že poctivost ho přivede do nesnází, mluvití pravdu i tehdy, když jeho pravdivé prohlášení jest v neprospěch osob jemu nejbližších a nejdražších, projevovali sympatii i za cenu své-

ho vlastního prospěchu, býti trpělivý v nejtvrdším protivenství, býti dobrý i k těm, kdo spáchali zlo. Zároveň učí držeti se střední cesty; učí lidi pěstovati ušlechtilé vlastnosti, které byly vštípeny Bohem jejich přirozenosti, i tehdy, když vyřizují své běžné záležitosti. Nepřikazuje zřikati se světských styků; žádá od lidí, aby byli cudní, avšak nikoli vykleštěním; žádá, aby sloužili Bohu, avšak nikoli jako mniši; ukládá jim,

aby vydávali ze svého majetku, avšak nikoli tolik, aby byli označeni za marnotratníky a úpadkáře; učí je, aby byli povolní avšak nikoli, aby pozbyli sebeucty; vybízí je, aby odpouštěli, nikoli však tak, že by tím povzbuzovali zločince; dovoluje jim vykonávat všechna jejich práva, ale ne tak, aby činili příkoří jiným; a konečně žádá od nich, aby hlásali své náboženství, ale při tom nehanobili jiná vyznání.

Zprávy církevní, misijní a organizační

Profesor Dr. Hadži Sejd Mohamed Abdullah, imam berlínské ahmedijské mešity, generální sekretář Německo-moslimské společnosti (Ahmadiyya Lahore), zastavil se na zpáteční cestě z El Hedžasu, kde se zúčastnil hadže letošního roku, v Praze v doprovodu své manželky a dcerky. Navštívil při této příležitosti i naše pražské ústředí.

Dr. Omar Rolf Ehrenfels, bývalý předseda Orientbundu ve Vídni (v bývalém Rakousku nebylo totiž v poslední době Islamské náboženské obce, neznámo nám z jakých důvodů, poněvadž rakouské zákony tuto uznávaly a jen v samotné Vídni žilo více než jedno sto moslimů), přesídlil na trvalo do Prahy.

Letošní Muled el Nabi — Mevlui — Narozeniny Proroka Mohameda (A. S.) připadly na čtvrtek dne 12. května 1938 — 12. Rabi ul Euvel 1357.

Český překlad Koranu (A. R. Nykl) II. vydání vázané Kč 65.—, brožované Kč 50.—. Zašle redakce tohoto listu.

Mahatma Gandhi, známý politický vůdce indický, je ctitel a znalec Islamu. Podle zprávy lahorského časopisu „The Light“ chystá Gandhi předmluvu k nové knize o životě a učení Mohamedově.

Poslanec bělehradské skupštiny, Mustafa A. Mulalič, daroval naší náboženské obci svou knihu „Orient na Západu“ (vydal „Skerlič“ v Bělehradě). Mulalič, který se otevřeně hlásí do pokrokového tábora moslimského, podává přísnou kritiku jihoslovanského moslimského života a jako rozhodný přívrženec a znalec čistého Islamu hledí vyrovnati ducha starobylých moslimských tradic s požadavky moderní civilizace a pokroku ve smyslu základních koránských principů, jichž ustavičně se dovolává. Islam, náboženství opravdu civilizační, jest podivuhodně schopné podporovati pokrokové sociální a kulturní snahy a jest proto podle autora potřebí oživit úsilím o jeho pronikavou reformu islamské sociálně-kulturní živly, aby se vykořenila ona nebláhá o orientální mentalita (byzantismus a turcismus), již trpí moslimský svět jihoslovanský a jež je hlavní příčinou jeho kulturní zaostalosti. Uvěřejňujeme v tomto čísle překlad jednoho úryvku z této zajímavé a časové knihy.

Profiislamská propaganda pracuje stále houževnatěji a vytvrteji. Mění své formy a způsoby svého boje tak,

jak se jí to zdá v tom či onom místě světa právě nejvhodnější. V Evropě pak apeluje na domyšlenou civilizaci zdejších lidí, kterým stává před oči domnělé lupičství a barbarství mimoevropských moslimů (které jsou ve skutečnosti pouze osvobodovacími boji asijských a afričských Arabů). Další způsob profiislamského boje vedeného sice na prvý pohled z neznámých a tajemných míst, ale ve skutečnosti kruhy až příliš dobře známými, bojuje ráda literaturou, a to zejména literaturou tak zvané exotickou, která si od případu k případu říká dokonce i literatura „vědecká“.

Do knize, nazvané „Mohamed“ vyšla v nakladatelství J. R. Vilímka v Praze kniha „Allah je veliký“ se slibným podtitulem: „barvitě vylíčení spánku a politického i kulturního probuzení Orientů po válce“. Autor obou výše uvedených knih je Žid ruského původu, kryjící svoji anonymitu neoprávněně pod pro Evropana jinak vznešeným jménem: „Essad bey“. Obě dvě knihy na prvý pohled snad působí dojmem jakési propagace Orientu, ale ve skutečnosti jsou co nejostřejší a nejrafinovanější zahroceny proti našim souvěrcům Asie a Afriky. Obě dvě tyto knihy a zejména tuto poslední s drzým titulem „Allah je veliký“ naprosto odmítáme.

Zemřel Ibrahim Šamejev. Bývalý člen NOM a příslušník obce Ibrahim Šamejev, původem ruský Tatar, zemřel po dlouhém utrpení dne 2. února t. r. v posádkové nemocnici na Hradčanech. Nedbalostí anebo neinformovaností těch, kteří rozhodovali o jeho pohřbení, nedostalo se tělu Ibrahima Šamejeva moslimského pohřbu. Ibrahim Šamejev byl přivezen československými legiemi ze své vlasti do Československa, kde dlouhá a dlouhá leta žil životem plným nedostatku a bída, ke které se přidružila ještě těžká tuberkulóza, až do chvíle, kdy byl odvolán z tohoto světa. Rada Moslimské náboženské obce pro Československo se usnesla postavit na jeho hrobě na svůj náklad kámen, jaký jest obvyklý u vyznavačů Islamu.

Reisem U'ema medžlisu v Sarajevu, tedy hlavou všech moslimů v království Jugoslavii byl zvolen Fehim eff. Spaho, bratr ministra Mehmeda Spahy. Tato šťastná volba jest novým významným mezníkem nejen pro naše bratry v Jugoslavii, ale i pro nás, neboť reis Fehim eff., Spa-

ho projevil ještě jako naib v Sarajevu tolik opravdového zájmu pro naše záležitosti zde v Československu. Nemůžeme než blahopřáti jugoslávským bratrům k této volbě!

Na tiskový fond Moslimské náboženské obce pro Československo lajskavě přispěli:

JUDr. F. Bleha, vrch. odb. r. Kč 10.—
N. Řehák, Praha VIII., Kč 10.—
Fr. Roubík, bank. úr., Praha XIV. 15 Kč

Jest nutno konstatovati oproti kolujícím různým dohadům, že tím, když jsme umožnili jediné z islamské tolerance Hadži Ahmedu Ayaz Chánovi dvě přednášky pod záštitou Moslimské náboženské obce pro Československo, nestali jsme se ještě riktaker spolupracovníky anebo snad součástí hnutí „Ahmedie“ v Kadijání, od které byl Hadži Ahmed Ayaz Chán vyslán. Moslimská náboženská obec pro Československo s ústředním sídlem v Praze jest a zůstane hanafitské školy, jak jest již ostatně určeno samými zákony Československé republiky.

Redakce měst. Genuine Islam v Singapuru zasílá nám pravidelně výměnou za náš „Hlas“ svůj krásný časopis-revui, v každém čísle obohacený mnoha ilustracemi z celého islamského světa na křídovém papíře. Genuine Islam jest vydáván pod záštitou Maulany Sacha Mohamed Abd ul Alem Sidi Al Kadri a Allaamah al Fazil Šejcha Muhameda Mustafy Al Maraghi, rektora university Al Azhar v Kahýře. Hesla jeho poslání jsou: Islamská misionářská propaganda, ochrana Islamu před komunismem, křesťanstvím, kadijánismem a arijasamajismem. Zachování Islamu v moderním světě v ortodoxních mezích a tak dále. Účel jistě velmi potřebný a vznešený, jak již jména obou profektorů časopisu — dvou velkých postav dnešního světa Islamu — nasvědčují. Genuine Islam jest vsuktku jeden z nejkrásnějších a nejoblíbenějších časopisů, vycházejících v evropských jazycích.

Náš abonent František Benda, prodej veškerých časopisů a novin, Nová Bystřice u Jindřichova Hradce, nabízí předplatné pro veškeré noviny, časopisy a revue Orientu za původní ceny. Taktéž objedná všechny publikace, spisy a knihy, vyšlé v kterékoliv orientální zemi, za původní ceny a poštovné.

V Praze, dne 2. června 1938. Majitel a vydavatel: El İttihad el Islami, Moslimská náboženská obec pro Československo, ústředí v Praze XIX., třída kr. Alexandra 20. Zodpovědný redaktor H. Mohamed Abdallah Brikius. Vychází měsíčně. Předplatné Kč 10.— ročně. Používání novinových známek povoleno výnosem Řed. pošt a telegrafů v Praze č. j. 75.860/IIIa-37 ze dne 22. dubna 1937 a č. 9154/VII. ze dne 24. ledna 1935. Dohlédací poštovní úřad Praha 47. — Tiskne A. Fišer, Strašnice 289.